

Fırtınada Hayal Et

— erkan-savas · 31 Ocak 2011

Benden uzak dur hadi, seni benden uzak et.
Ürpertir siyah cismin, korkum senden hayalet.
Her fırtına sonrası benim ziyaretçimsin;
Hâlâ tanıyamadım, ne garip ne biçimsin!

Bu ses rüzgârdan mıdır, yoksa senin sesin mi?
Bu gölge kime ait, bir in yoksa bir cin mi?
Ağaçlara ne oldu kötü kötü bakıyor?
Bu ne fırtına böyle, bir âlemi yakıyor!

Uyusam, uyuyamam.. Rüyamda karabasan.
Işıkları kim çaldı, şu anda hangi zaman?
Pencereyi kıracak gibi vuran şu dolu;
Sanki şeytanın eşi, kardeş ya da sağ kolu!

Mum ışığı içinde gölgem senle oynaşta,
Ruhum çıkacak sanki hep gölgemden telaşta.
'Biri bağırrsa şimdi' diyerek ürperirim,
Şuracıkta ruhumu Azrail' e veririm.

Nerede şimdi kuşlar, bu dünyada yoklar mı?
Bir fırtına her türü böylesine saklar mı?
Gökkuşağı kaybolmuş almış yerini şimşek;
Yüreğime çakıyor hep çivi gibi, tek tek!

Ne korkunç manzara bu, ölümün uğultusu;
Anladım bu mahşerin, sanki mahşerin pusu.
Bu bir fırtına değil, anladım bu kıyamet;
Ne olacaksa olsun, çabuk gelsin selamet.

Bilmiyordum saatim meğer bana bir düşman.
Şu tiktakçılar yok mu, akrep ile yelkovan
Tirmalar sessizliği karanlığın içinde,
Hecinler ziyarette bu gecenin üçünde.

Başı döner odamın, içip sarhoş mu oldu?
Nerde hayalet varsa hepsi buraya doldu.
Beynimde bir koca set, gel de şimdi hayal et;
Güzel günler olmalı, bırak beni hayalet..

Şebinkarahisar- 30.05.2002 Saat:21.00